

gjørelse, som skrev sig fra Mæne 1846—54, men at Ministeriet, idet det indrømmede det Billige i Forlangendet, ikke antog sig berettiget til at udbetale den for længere Tid end for Mæret 1854, hvorimod det for de Udgifter, der havde fundet Sted fra 1846—53, forlangte Rigsdagens Billigelse. I Forlaget til Tillægsbevilling siges det udtrykkeligt af Ministeriet, at det ikke ansaa sig kompetent til at anvise den forlangte Godtgjørelse, undtagen forsaavidt angik de i Mæret 1854 afholdte Reiseudgifter. Det er altsaa klart, at Spørgsmaalet har foreligget tydeligt for Rigsdagen, idet Ministeriet har udtalt den Mening, at det ansaa sig kompetent til at udbetale Reisegodtgjørelse for Reiser, som havde fundet Sted et Aar tidligere end det forelagte Regnskab eller Finantsloven, og dette er blevet tiltraadt af Rigsdagen, idet Ministeriets Forslag uden Forandring blev vedtaget og saaledes ophøiede til Lov. Forsaa vidt man nu vil bemærke, at det var dog muligt, at Rigsdagen kunde have overseet det, skal jeg erindre om, at i den Betænkning, som er afgivet af det af Folkethinget nedsatte Udvalg om det nævnte Tillægsbevillingslovsforslag, siges udtrykkeligt om denne Post, at sjøndt det er udenfor Ordenen at fremkomme efter saa lang Tids Forløb med slike Krav, talte Billighed derfor, og Udvalget anbefalede derfor Ministeriets Forslag, saaledes at de Udgifter, som fandt paa Mæret 1854, bleve anerkjendte at kunne udbetales i det følgende Finantsaar. Det er i Henshold til denne Betragtning, at Udvalget formener, at naar man saaledes har en bestemt Udtalelse baade fra Ministeriet og fra Rigsdagen for, at denne Conto skal forstaaes paa denne Maade, var det ikke rigtigt at bevilge Summen, idet det i Grunden er at bevilge denne Sum to Gange, og det er i Henshold hertil, at Udvalget har indstillet, at Summen 517 Rb. 20 f. skal udgaae.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattes

Ændringsforslag af Udvalget:

ad III. Indenrigsministeriet

C. „og 517 Rb. 20 f.“ udgaae,

Ordet „og“ slyttes op foran „500 Rb.“

under Afstemning og

vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

Derefter fattes det af Mindretallet (Beskelt) stillede Ændringsforslag ad V. Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet under Forhandling.

Ordføreren: Det er ikke Hensyn til, at den Forskjel i Stemmetallet, som fandt Sted ved Afstemningen over dette Punkt ved første Behandling, var saa ringe, der har foranlediget mig til paany at bringe Sagen under Thingets Overveielse. Jeg afholder mig i Almindelighed fra saaledes at forebringe til en senere Behandling det, som engang er afgjort ved en tidligere. Grunden, hvorfor jeg har fremsat Forlaget, er den, at der er af et andet Mindretal under Kirke- og Underviisningsvæsenet til den 16de Antegnelsespost stillet et Forslag om, at Indstillingen bortfalder, at altsaa den Beslutning, det høitærede Thing kom til ved første Behandling, skulde forandres. Disse to Poster, nemlig det af mig stillede Forslag, som angaaer: Feii, og det af det andet Mindretal stillede, som angaaer: Overskridelser paa Pensionscontoen, have i Principet megen Lighed med hinanden. Da jeg altsaa erfarede, at et andet Mindretal vilde indstille, at den tagne Beslutning skulde forandres, forekom det mig nødvendigt, at jeg bragte det andet Spørgsmaal igjen paa Bane, da ellers det andet Mindretal havde en Fordeel, idet det kunde henhelde sig til den Beslutning, som var tagen med Hensyn til Feii, som i Principet skulde falde sammen med det Punkt, der angaaer Pensionscontoen, og altsaa, for at bringe Overeensstemmelse tilveie, vilde kunne paaberaabe sig ligeoverfor Forsamlingen, at det var i Overeensstemmelse med denne Beslutning, at den anden maatte forandres. Det forekom mig derfor rigtigt, at Sagen maatte ligge frit og aaben for den høitærede Forsamling, og at Forsamlingen saaledes havde Leilighed til at udtale sig baade over det ene og det andet Spørgsmaal, for at man, naar man ønskede at være consequent, ikke skulde være bunden ved en tidligere Afstemning. Spørgsmaalet er jo, som bekjendt, med Hensyn til Feii, hvorvidt en Overskridelse, naar Udbetalingen har fundet Sted med en høiere Sum end den, der er anført i Finantsloven, behøver en hyderligere Billigelse af Rigsdagen. Der er